

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De Elevatione M
entis Ad Inqvirendvm Svmmvm Bonvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

& feruenter orandum: sæpe ieiunandum, sæpe gemendum, sæpe lugendum, sæpe confitendum, sæpe communicandum; deuotè ministrandum, deuotè celebrandum, deuotè psallendum; diligenter studendum, strictè silendum, libenter seruiendum, promptè obediendum.

2. Patienter omne graue ferendum, omne carnale citò respuedum, omne seculare vbique vitandū, omne turpe fugiendū, omne honestum sectandū, omne vitiosum odiendum, omne virtuosum amandum; omne curiosum amputandum, omne simplex & purum eligendum: omne terrenum relinquendum, omne cæleste & diuinum summè amplectendum. Hæc est via vitæ cælestis, & formula renuntiationis seculi in statu religionis; ducens paruulos, mites, & castos, ad æternæ vitæ beatitudinem, & gloriam sanctorum æternaliter cum Christo perfruendum. Amen.

DE
ELEVATIONE MENTIS
AD INQUIRENDVM
SVMVM BONVM.

CAPVT I.

VAcate & videte, quoniam ego sum Deus. Ecce, inquiri te Deus meus, non per sensus corporeos, neque per sensibiles imagines; sed in me super rationes intellectuales, vbi tu lucet intellectui meo veritas æterna, bonitas immensa, incomprehensibilis claritas; omnem creaturæ comprehensionem excedens, omnem æciem mentis repercutiens, & super omnes cælestes spiritus secundum quidditatem te incognitè seruans; & tamen secundum cuiuslibet beati spiritus capacitatem, te totum communicans, atque omnibus & singulis infinitam deitatis tuæ gloriam, & superessentialem naturæ tuæ substantiam manifestans.

2. O Trinitas vnus verus Deus, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, æterna gloria & summa beatitudo sanctorum, omniumque cælestium virtutum æterna fruitio. Ex quo omnia, per quæ omnia, in quo omnia procedunt, consistunt, & terminantur. Notas mihi fac vias tuas, & semitas tuas, edoce me; quoniam viæ

Bbb 3 tuæ

758 DE ELEVATIONE MENTIS IN DEVM.
tuæ viæ pulchræ, & omnes semitæ tuæ pacificæ. Beati mundo
corde, & beati pacifici, viæ sunt & semitæ ad cognitionem vitæ
contemplatiuæ. Laborandum est ergo diligenter & orandum, vt
ab omni fæce vitiorum cor mundaetur, & sic liber ad Deum pa-
teat accessus.

CAPVT II.

Oratio, vt liberetur mens à corporali imagine & sarcina.

Oro te Deus meus, & precor te ex totis intimis meis, libera
me & eripe distractum & captiuum animum, ab omnibus
mundi concupiscentijs & corporalibus imaginibus; vt te ipsum
in meipso illuminata ratione inueniam, qui me ad tuam pretio-
sam & incorruptibilem fecisti imaginem. Non enim in aliqua
mundi creatura, tanta relucet sapientiæ tuæ pulchritudo & simi-
litudo, sicut in hominis animæ; quam tui capacem fecisti, & om-
nibus creaturis, per rationē intellectualem excellentissimè præ-
fecisti. Eleua ergo mentem meam ab omnibus terrenis, & puri-
fica cordis mei affectiones. Renoua me secundum interiorem
hominem; & reforma imaginem tuam per serpentiformem Spiri-
tus sancti gratiam; quam immortalem, inuisibilem & incorpo-
ream, omnibus virtutibus habilem, æternæ veritatis capacem,
sui intelligibilem, rationis compotem, bestijs eminentem, om-
nibus sensibilibus & visibilibus digniorem, ad imaginem & simi-
litudinem tuam creasti. Repelle à me & expelle, quicquid potest
imaginem tuam maculare & obfuscare; ne in signa conspectu tuo
fiat, & oculos maiestatis tuæ offendant. Dignare hanc pretiosam
& nobilissimam imaginem tuam charitate informare, intelli-
gentia illuminare, & sine intermissione visitare; quam sine me-
dio intreris, & in esse conseruas. Recordare, quam alto consi-
lio ipsam prius de nihilo, sed non pro nihilo condidisti. Quam
magno sacroque commercio, de peccati vinculo ipsam rursus
redemisti; & tantæ dignitatis creaturam, ne sinas subterni mor-
tali vitio; sed ab omni defende malo, ac dita per gratiam. Mul-
tiplica in ea dona largitatis tuæ: & quod minus valet ex in-
fectione corruptæ naturæ, suppleatur ex superuenienti dono
gratiæ.

2. O veritas mea & misericordia mea; da mihi te videre sine
forma corporea, sine specie imaginaria, & sine omni luce crea-
ta. Da puræ mentis intelligentia te conspicerem, qui mundis cor-
dibus te videndum promisisti: *Beati (inquis) mundo corde que-
riam ipsi Deum videbunt.* Alta & magna promissio, sed puris &
illuminatis mentibus congrua. Quæ dum terrena cuncta relin-
quunt,

quunt, & corpore vniuersa transcendunt, recto iudicio æternæ veritatis lucem contemplari merentur. Et quanto longius à creata luce & conditarum rerum ratione recedunt, tanto eminentius supra se in diuinæ claritatis secretum rapiuntur. O qualis visus, quàm purus intuitus, quàm beatus ille oculus; quo sine imaginibus & corporum similitudinibus cernitur veritas Deus! Oporteret cor esse liberum, & ab omni inordinata affectione purgatum. Oporteret mentem esse inoccupatam ab omni strepitu & imaginatione corporum, si debeat aliquid comprehendere, de æterno incircumscripto lumine illuminante totum mundum. Da mihi Domine, vt in lumine tuo videam lumen, non lumen cæli, non lumen terræ, non angelicum, non humanum lumen; sed lumen æternum, increatum, immensum, ineffabile, incomprehensibile superessentiale, & incommutabile lumen.

3. O quam grauis est mihi sarcina carnis! Quàm onerosa lex peccati in membris meis, quæ impedit & retrahit ab aspectu cælestis luminis, à vultu gloriæ Dei, à gustu felicitatis æternæ, ab introitu ciuium supernorum, quos lætitia sempiterna circumdat & implet. Largire, obsecro Deus, in tempore breui seruo tuo gratiam & benedictionem cælestem, qui necdum dignus sum haurire de fonte pleno aquæ viuæ salientis in vitam æternam. Visita me frequenter clementissime Iesu; & in amore tuo vehementer accende; vt discam omnia inferiora & creata despiciere, & te solum æternum & increatum bonum purè quærere; & super omnia te propter te veraciter amare.

CAPVT III.

De Verbo increato, æterno & immenso, supra omnes docentes animam illuminante.

Il *l*terna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis. *Psal. 118.*
 Verbum Dei in excelsis, quod omnia præcedit, omnia illuminat, omnia ad perfectum perducit, & nihil inordinatum in creaturis relinquit. Verbum tuum Domine lux mea, & gaudium animæ meæ; sine quo in tenebris sum & in mœrore; cum quo gaudio perfungor & lumine. Aperi mihi (Domine) portam claritatis æternæ, ad inueniendum verbum tuum in cælo. In cælo permanet verbum tuum, in generatione & generationem veritas tua. *Psal. 118.*

2. O æternum & immensum Verbū, per quod facta sunt omnia; quod omnia nouit, omnia iustè & rectè disponit. Huius altitudinem cæli non capiunt, profunditatem iudiciorum abyssi expauescunt, latitudinem orbis terræ non attingit. Æternum Dei verbū multis verbis nō exprimitur, nec varijs imaginationibus concipitur, nec ab aliquo creato intellectu penetratur, sed

super ineffabile & incomprehensibile prædicatur. Credi potest & amari, plenè concipi non potest nec effari; quia hoc verbum Dei, Deus est, sicut testatur beatus euangelista Ioannes: *In principio (inquit) erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum.* O ineffabile & nimis amabile verbum, dulce ad audiendum, iucundum ad cogitandum, felicissimum ad fruendum! Hoc multipliciter animæ loquitur, per scripturas, per angelos, per prædicationes, & per arcanas revelationes: sed multo iucundius & sublimius, cum per se veritas menti vltro illabitur.

3. O si possem vacare & videre, quam suave sit hoc verbum, verum animæ lumen, vita viventium, beatitudo regnantium: credo quod nulla me frangeret pressura laborum, nulla me teneret copia bonorum, sed citò vilesceret & deperiret omne terrenum. O quam bonum & iucundum est adhærere Deo, frui verbo, de verbo concipere, verbo viuere, & immortales fructus parere. Non est hoc verbum, quod sono finitur, aut mente imaginatur: sed omnem transcendit imaginationem & loquelam. Nam hominis verbum transit, verbum autem Dei æternum & incommutabile manet, atque cuncta mutabiliter disponit. In homine reperitur prius & posterius, & in omni creatura est esse mensuratum: nec quicquam perfectum & simpliciter per se bonum, nisi summum & æternum bonum, quod omnibus dat esse, & cuncta conseruat in esse.

4. O vnicum Dei verbum, non ex tempore factum, nec in tempore productum; sed ex Patre æternaliter genitum, pro mortalibus autem in tempore ex Maria virgine incarnatum. O æternum Dei verbum, in mensum, & infinitum: angelorum esca & hominum; quod sumptum non consumitur, nec in ædentem transfertur; sed sumentem in se transmutat, & ab omni creato bono, ad æternam & incomprehensibile bonum traducit. O quid est cognoscere verbum Dei? Quid est audire verbum Dei, non hominis, non Angeli, non alicuius creaturæ existentis sub celo. In sinu Patris est verbum, in secreto manet vnigenitus, Patri coæternus & coequalis.

5. O quis potest comprehendere illud aut cognoscere; nisi per verbum verbi? Hinc verbum in carne ait: *Nemo nouit filium nisi Pater, neque Patrem quis nouit nisi filius, & cui filius voluerit reuelare.* Opus est ergo reuelatione verbi, vt intelligatur verbum. Orat Propheta ad capiendum verbum: *Intellectum (inquit) da mihi, & vitam.* Vita & salus animæ credere verbo, diligere verbum, & in verbo supersperare. Cupit anima fidelis frui verbo, sed non datur videre illi, nec prius experiri, nisi voluntate & reuelatione verbi. Conari potest, desiderare potest; sed comprehen-

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Lub. 20.

Psal. 118.
Verbo opus est ad capiendum Verbum.

hendere non potest, nisi seipsum voluerit in spiritu reuelare.

6. Præpara ergo te anima mea, & fac quod potueris. Sede sola, tace ab omni strepitu vitiorum: nec quicquam te moueat foris, nec intus conturbet. Amore summi boni despice omne temporale. Conuerte te ex toto interius, ascende paulisper superius, Leua te supra te, transcendere omne quod in tempore fit, relinque omne, quod creatum est. Exclude, quicquid modum habet, vel gradum quantumlibet altum; vt inuenias verbum increatum, super omnem creaturæ cognitionem exaltatum. Quantum te verbum inuat, tantum poteris: quantum te illuminat, tantum videbis; quantum te accendit, tantum ardebis & amabis. In verbo vinces mundum, in verbo præualebis aduersus omne malū. In verbo firmaberis in virtute; in verbo exaltaberis supra virtutem. Propter verbum Dei relinques omnia, patrem & matrem, amicos & proximos: id est, quicquid caro & sanguis suggerit despicias; & adhærebis verbo, vt vnus spiritus cum verbo per amorem fias. Ita vt nihil aliud velle aut nolle, in paruo vel in magno, in tempore vel in futuro, velis aut affectes, nisi quod æternæ veritati summè placeat. Propter hoc vnicum verbum cognoscendum & amandum, omnia nobis scripta sunt & dicuntur.

7. Dixerunt autem sancti Dei magna, & plurima scripserunt, sicut datum est & capabile hominibus fuit; non tamen prout est in se verbum dicere vnquam potuerunt. Omnia sacra verba, ex illuminatione æterni Verbi; ex ipso omne verum, omne bonū, omne sanctum, omnis virtus, omnis potestas, omnis sapientia & intellectus. Per exteriores autem voces & verborum significaciones, parauit nobis iter ad quærendum se & inueniendam: vt qui ipsam liquidò capere non possumus, per verba Sacra scripturæ, modo creaturæ congruo paulatim attingamus. Non tamen contentari debemus auditu sermonis exterioris; nec pulchritudine sententiarum delectari exterius, sed semper niti ad interiora, & quætere longe supra nos æterna, imò vnum summum bonum æternum. Hoc angelos pascit sine medio: hoc fideles sacro erudit eloquio; & quandoque per internas illuminationes ad se liberè volare facit, donans sentire, quod omnem rationem & modum excedit.

CAPVT IV.

De æstnanti desiderio anime, cum fuerit visitata à verbo, vnico Sponso suo dilecto.

Domine ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te. Psal. 37.
non est absconditus. En æstuat cor meum ad desiderium æternitatis; atque memorando æterna & desiderando cælestia, graue est pondus propriæ actionis, tædiosum fit nimis, quic-

Bbb 5

quid

In verbo
æterno o-
mnia pos-
sumus.

Omnia
verba ac
scripta
propter v-
nicū ver-
bum.

quid video in terrenis. Displicet omne humanum solatium, nec inuenio doloris mei remedium, nisi cor meum fuerit tecum perfecte vnitum. Tu Domine Deus, tu doloris mei causa, tu author languoris, tu importabilis æstus amoris. Tu me vulneras sagittis occultis, tu me incendis, tu me totaliter penetras, & omnes vires meas consumis. Cur me dimittis languidum iacere, & in tui æstuantem desiderio anxie gemere? Quare fugis tam repente in regionem longinquam & inaccessibilem caliginem, quò te sequi non valeo?

2. Noli amator sancte, noli desiderantem te videre, despiciere. Noli te diu abscondere, sed da veniam inquirenti, & cito reuertere, quia sine te, non possum durare nec viuere. Quòd si me affligere vis & probare, fac sicut vis & placet. Veruntamen gratiam & misericordiam tuam noli mihi penitus auferre. Inueniam obsecro gratiam in conspectu tuo, & inter electos tuos me digneris cognoscere. Noli me in tenebris relinquere, nec patiaris me opprimi tristitia: sed porrige mihi dexteram tuam, & lucem miserationum tuarum mihi restitue.

CAPVT V.

Oratio pro abrenuntiandis omnibus mundanis.

ID Omine Iesu Christe, spes mea & totum refugium meum; solatium vitæ meæ & informatio morum; hodie abrenuntio omnibus quæ in mundo sunt, propter amorem tuum; & hoc perficere cupio, ad tui nominis honorem. Abrenuntio omnibus amicis, parentibus, cognatis, & propinquis, charis, noris, & sodalibus vniuersis: Omnibus quoque ciuitatibus, castellis, villis, montibus, & vallibus, riuulis & fontibus, campis, pratis, & nemoribus: Omnibus ornatibus, & pulchris ædificijs; psalterijs, citharis, organis, musicis, cantilenis, floribus, odoribus: Omnibus iucunditatibus, societatibus, conuiujs, colloctionibus, vilitationibus, salutationibus, fauoribus, honoribus, & delicijs hominum: Omnibus scurrilitatibus, rumoribus, ludis, iocis, risibus, euagationibus, discursibus, tumultibus, & inutilibus occupationibus: Omnibus diuitijs, rebus, proprietatibus, curis, dignitatibus, solatijs, recreationibus externis: & quibuscunque potest caro tentari, allici, & delectari, & spiritus impediti & inquinari.

2. Te verò hodie eligo mihi in Deum protectorem meum, in gubernatorem vitæ meæ, in prouisorem omnium necessitatum mearum, in consolatorem omnium dolorum & angustiarum ac tentationum, omniumque laborum meorum: quibus laborare me necesse est toto numero dierum vitæ meæ, pro tuo amore & animæ meæ salute. Tu refugium meum, tu domus mea, tu ciui-

tas mea, tu habitatio mea. Tu cibus meus, tu potus meus, tu requies & refectio mea. Tu socius dilectus, tu intimus amicus, tu cognatus & proximus, tu frater & soror, tu pater & patronus. Tu pastor & custos totius vitæ meæ, cui me & omnia mea fideliter commendo; quia non est salus extra te, nec tuta vita absque te. Fiat ergo misericordia tua Domine super me, & gratia tua in omnibus comiterur mecum: sitque oculus tuus super me die ac nocte; & manus tua protegat me semper à dextris & à sinistris: ac recto itinere me digneris perducere, in domum habitationis gloriæ tuæ: vbi te merear laudare & benedicere sine fine. Amen.

CAPVT VI.

Oratio de felici consummatione in virtutibus.

Roro te Domine Pater sanctissime, qui omnia in numero, pondere, & mensura fecisti: qui famularum tibi debitum ab omni creatura rationali vis exhiberi, & precipue in seruis tuis spontaneum seruitium diligis & requiris: dirige actus meos spontaneos in beneplacito tuo, & ad imperium æternæ dispositionis tuæ rebelles motus carnis meæ reflecte, propriasque voluntates ex integro frangere mihi concede. Sic ordina cunctas affectiones meas, vt malas statim ab initio respiciam, bonas fortiter teneam, puras diligam, & reque sine corporea imaginatione contemplari discam. Sic tempera vires meas & operationes exterioris, vt non totus inhæream infimis: sed semper potens sum me conuertere interioris, & sine graui tardatione, ascendam ad cælestia. Sic me conserua in æternorum desiderio, in amore sanctarum virtutum, in fruitione cælestium: vt tu Domine Deus amplio rem inde habeas honorem, & ego salubriorem profectum suscipiam.

2. Non mihi veniat ex tua visitatione pes superbiæ, nec me vexet pestis vanæ gloriæ. Non me sinas Satanæ decipi illusionem, neque falsa rapi dulcedine, nee priuata deuotione extra communiteratem recedere, neque immoderata frangi exercitatione. Sed da mihi cuncta cum discretionem agere, sine solerti consilio nil præterdere; cum timore & reuerentia maiestatis tuæ, in conspectu tuo mundè ac liberè, sine omni passione & corruptibili rerum affectione incedere. Da humilem & quietum spiritum possidere, effusum & immoderatum nunquam esse: nulli quoque creaturæ vicioso affectu inhære, sed tibi soli cor meum mundum & tranquillum conseruare: vt semper ad cælum mente erectus, & tibi Deo meo secretè intentus, à nulla re visibili capiar, sed verus mundi contemptor permaneam.

3. Sic

3. Sic exteriora pro loco & tempore da congruenter perficere, vt nullum interioribus meis sint detrimentum. Sed omnis labor & actio pro te assumpta, ad liberius postmodum vacandū, iuuamen mihi prestent & ducatum. Omne etiam quod ago exterius, aut quicquid interiūs intelligere possum, da mihi simpliciter & purè, pro maiore nominis tui honore, & beneplacitoris voluntatis tuæ amore perficere: meque ipsum tibi in omni re desiderabili aut naturæ contraria promptè resignare: Patienter quoque præsentis vitæ sarcinam, quoadulque iusseris, & meæ vocationis terminus venerit, perferre; corpus quoque & animam tibi creatori meo fideliter commendare. Memento mei Deus in hora extremæ necessitatis, & fac misericorditer cū seruo tuo: qui non in meritis meis, sed in tua miseratione & pietate confido.

CAPVT VII.

Exhortatio ad humiliationem & compunitionem.

Incлина te (anima mea) humiliter & sponte sub Deo, incurua te profundè sub omni creatura propter Deum. Fac te minimum in corde tuo, nec te dignum æstimes communi hac luce frui; quia Deum & sanctos peccatis tuis offendisti, nec debitam reuerentiam eis exhibuisti. Citò ergo ad lachrymas recurre, & cum magna cordis contritione veniam deprecare; vt tibi misericorditer Deus indulgeat, quicquid contra eius benignitatē deliquisti. Antequā dies extrema & mortis horror veniat, lachrymis & precibus studeas faciem pij conditoris reconciliare, & tuam vitam deinceps ex toto in melius mutare proponat.

CAPVT VIII.

Oratio pro lachrymosa contritione peccatorum obtinenda.

OMisereticordissime Deus, cuius natura bonitas, & opus misericordia est: da mihi secundum multitudinem misericordiarum tuarum, perfectam peccatorum meorum habere contritionem: vt dolore cordis mei intrinsecè compunctus, amarissimè flere valeam: & scelera mea atque delicta vniuersa digna castigatione extorquere, eaque sacro pœnitentiæ lauacro ablueri possim & purgare. Quatenus remissionem omnium peccatorum meorum te propitiante merear percipere, atque in tua miseratione respirare.

2. Da mihi zelo iustitiæ aduersum me armari, & tanquam contra pessimum peccatorem & iniquum latronem commoueri &

& insurgere. Quoniam te Deum meum creatorem cæli & terræ, grauissimè offendi; gloriam & honorem tibi debitum non reddidi, sed sæpe furatus sum, mihi aliquid boni attribuendo. Animam meam iaculis peccatorum frequenter confodi, graui- ter vulneraui; & faciliter consentiendo tentationibus carnis spi- ritum letaliter occidi. Da ergo mihi Domine Deus, iudex iuste, fortis & patiens, tantam contritionem peccatorum meorum & dolorem, quantam dignam noueris peccatis meis deberi: magis- que in presenti punias & castiges, quam in futuro iudicio mala mea reserues & condemnes. O pie, ô clemens Deus, esto pro- pitius mihi indigno & maximo peccatori, qui propter peccato- res & iniustos, in hunc mundum venire dignatus es; atque pro- eorum reconciliatione ex charitate crucifigi & morte turpissima condemnari non reculasti.

CAPVT IX.

Oratio pro amore virtutum, & odio vitiorum.

Domine Deus virtutum, cuius est totum quod est optimū, insere cordi meo amorem tui dulcissimi nominis. Planta in me radices verarum virtutum: & germina sanctæ meditatio- nis, cum viriditate boni operis, fac excrecere & sursum pullu- lare; ne velut infructuosa arbor stem in domo tua otiosus; sed potius tanquam oliuam fructiferam me excole; & quicquid vi- tiosum in me repereris, radicitus extrahe, & ad nihilum redige. Da mihi odium vitiorum meorum, victoriam passionum, morti- ficationem concupiscentiarum, & superborum motuum suppres- sionem, extinctionem inuidiæ, mitigationem iracundiæ, expul- sionem acediæ, detestationem avaritiæ, repulsionem malæ tri- stitiæ, contemptum gloriæ, fugam honoris, & omnium conso- lationum terrenarum abiectionem: ita vt nil terrenum, nil ca- ducum, nil vanum, nil curiosum, nil carnale, nil blandum, nil as- sperum, nil cupidum, nil liuidum, nil falsum, nil fictum cor meum tangat, moueat, vel alliciat, capiat, illaqueet, aut seducat.

2. Da fastidium omnium terrenorum, desiderium æternorum, amorem omnis boni, affectionem omnis virtutis, cognitionē summæ veritatis, fruitionem æternæ felicitatis. Concede beatam ac felicem mortis horam inuenire, & in timore tuo & charitate semper ambulare. Euacua cor meum ab omni creatura; & ab omni quod me impedire potest & obtenebrare. Sim simplex, purus, & totus in fixus ac suspensus. Da veram, internam & di- uinam pacem, & sine omni perturbatione mentem possidere tranquillam.

3. Da

3. Da ad aliquid temporale viciose non affici: nec ab hominibus velle agnosci, nec curari, nec stultè amari: quia omnes seducunt & seducuntur, qui aliquid extra te inordinatè cupiunt vel diligunt. Nullum ad me hominem, per blandimenta aut obsequia, fac me trahere: sed omnes à me sapienter remouere, ad te verò salubriter dirigere; nihilque in homine aut aliqua creatura respicere & amare, nisi quod tuum est, & propter quod facti sunt.

CAPVT X.

Oratio de patientia in tribulatione & angustia cordis.

Domine Deus dilecte, sancte Pater meus, non sum dignus à te consolari & visitari, sed duris verberibus castigari & flagellari. Ego merui grauitates multas & varias tribulationes habere, quia valde peccavi, & innumeris beneficijs tuis ingratus exiui. Ego non sum dignus, sicut ceteri boni fideles & deuoti fratres mei, diuinis consolationibus recreari, & inter caelestes conuiuas computari. Sed obsecro te Pater sancte, dulcis accipie Domine, fac me vnum ex minimis vernaculis tuis, vt sim saltem nouissimus pedisequus eorum, quorum vestigia non sum dignus osculari. Habeant ipsi consolationes multas & magnas, quos speciali amore diligis & honoras: mihi minimo & infelici magnum & acceptabile sit, quod me affligendo doloribus & contrarietatibus diuersis mihi non parcis.

Iob. 6.

2. Da patientiam pie Domine, & sit mihi omnis tribulatio & angustia, supra omnem consolationem desiderabilis & beneuenta. Et hoc singulariter pro honore tuo patiar & gratum habeam, non pro meo lucro ampliando, vel pro mercede potiori speranda. Meum lucrum maius non sit, quam libenter pro honore tuo pati, & vsque ad imum desiderare vilipendi, & annullari; atque euestorum hominum vestigijs veraciter subijci & humiliter substerni. Insculpe cordi meo, veritas summa, Deus meus, lux sempiterna: vt mihi ipsi vilescam meque despiciam, & tamquam exulem, peregrinum & pauperem ignotum, sicut solitarium neglectum, ab omni creatura relictum, ac omni consolatione humana indignum, in hoc mundo me teneam; & præterquam in te spem & solatium nullibi quaeram. Sed me tanquam mortuum super terram & mūdo sepultum existimem; cuius memoria iam diu præterijt, nec est inuenire aliud vestigium, nisi vile, latens sub terra, sepulchrum. Da mihi æterna Sapientia Patris, hæc intenta mente sapius percognare, & considerare nouissima mea semper: & ad futurum iudicium me præparare, faciemque tuam præuenire precibus & lamentis.

CA-

CAPVT XI.

Oratio pro agnoscenda & sequenda via vite.

Domine Iesu Christe lumen verum, æternum, & incommutabile; qui ad illuminandas humanæ ignorantia tenebras in huius mundi carcerem descendere dignatus es: vt viam nobis ostenderes ad patriam claritatis æternæ, vbi sanctis angelis semper præsens es, & sine defectu luces. Exaudi preces humilitatis meæ, & desicium illud lumen, quod mundo prædicasti, & cunctis per orbem gentibus prædicari iussisti, cordi meo gratiosa largitate infunde, vt cognoscam in terra peregrinationis meæ viam tuam. Quatenus seculi vanitate relicta, & cura carnis abiecta, te creatorem meum ac redemptorem passibus sequar amoris, vsque ad exitum vitæ meæ, in omni paupertate & humilitate, in patientia & longanimitate, in fide, spe, & charitate, in sobrietate, in castitate, & obedientia perfecta. Tu es enim speculum vitæ, & lucerna totius sanctitatis; qui me præcessisti in via virtutis, vt me reduceres in agnitionem veritatis, qui multis erroribus & peccatis eram inuolutus. Te ipsum mihi proposuisti in exemplum viuendi, vt si quempiam sanctorum imitari tæderet, saltem te Deum meum sequi non pigeat. Et ne hoc impossibile iudicarem, multa mihi millia Sanctorum exempla reliquisti, qui tua vestigia ardentem sunt secuti.

2. Da ergo mihi amantissime Iesu feruorem spiritus tui; accende in me ignem, quem venisti mittere in terram; vt cuncta hæc infima despiciam, & tibi soli viuere desiderem, tibi soli placere studeam, ac pro amore tui ab hominibus despici & negligi non timeam. Esto tu gaudium meum, dulcedo animæ meæ; habita mecum, & ego tecum, toto excluso mundo. Sis doctor meus & magister meus, doctrina mea & sapientia mea. Te sequendo errare non possum, te semper inspiciendo, retrahentium sermones non curabo. Omnis labor pro te paruus mihi videatur, omnis aduersitas leuis, omnis grauitas tolerabilis efficiatur. Præstet hæc mihi amor tuus, qui omnia vincere facit. Sequatur & humilitas cordis, quæ omnia implens, nil dignum se egisse reputat.

3. Tu es expectatio mea, & adimpletio desiderij mei. Tu recreatio mea & illuminatio cordis mei, qui nunquam deseris sperantes in te, quamuis ad horam patiaris eos tentari, vt melius se cognoscant: & memores sint, quia nihil sine te facere possunt. O vnice dilecte Iesu, ne derelinquas me inconsolatum in huius mundi exilio: sed sicut dixisti & promissisti, ita mecum age,

vt

768 DE ELEVATIONE MENTIS IN DEVM.
vt vadas & venias iterum ad me tempore opportuno; donec finito probationis certamine, assumes ad te ipsum in æternam gloriam tuam: in qua viuis & regnas Deus in sæcula sæculorum. Amen.

CAPVT XII.

*Oratio ad salutandum Dominum nostrum
Iesum Christum.*

Ave Domine Iesu Christe, rex sanctorum angelorum: cui omnes virtutes obediunt cælorum: quem Cherubin atq; Seraphin adorant, laudant, & benedicunt in secula seculorum.

Ave Domine Iesu Christe, verus Messias & sanctus sanctorum, missus ab arce Patris in hunc mundum: quem omnes sancti ab origine expectauerunt: quem Patriarchæ magnis desiderijs videre cupierunt: quem Propheta varijs præconijs venturum cecinerunt.

Ave Domine Iesu Christe, creator ac redemptor generis humani: quem apostoli & euangelistæ mundo prædicauerunt, & verum Dei Filium pro nobis incarnatum, passum, & resuscitatum docuerunt: atque gloriosis signis & prodigijs coruscantes, sanctam per orbem ecclesiam plantauerunt.

Ave Domine Iesu Christe, fortissimus propugnator & fidelissimus adiutor Sanctorum, quem gloriosi martyres spretis mundi huius delectationibus, spretis & corporis sui supplicijs, beatæ passionis agone imitati sunt: atque pro testamento fidei, se morti constanter tradiderunt.

2. Ave Domine Iesu Christe, summus sacerdos & verus pontifex, & pastor æternus: quem sacerdotes & Levitæ, doctores atque confessores, vita, scientia, & virtutibus clarificauerunt: quæ monachi & eremitæ, per arctam angustamque viam gradiētes, tota mentis deuotione dilexerunt.

Ave Domine Iesu Christe, Sponsus virginum, solamen viduarum, spes pupillorum, refugium destitutorum, leuamen tristem, æterna salus credentium, portusque latissimus omnium ad te venientium: quem speciali castitatis decore virginum chorus sequitur innumerabilis, ferens immaculatam aureolam suæ integritatis.

Ave Domine Iesu Christe, lux mundi, fons vitæ, paradus animæ, iucunditas cordis, dator gratiæ, restitutor innocentia: in quo sunt omnes thesauri sapientiæ & sciētia Dei absconditi: quæ nosse, viuere, cui seruire, regnare est: quem semel vidisse, est omnia didicisse, in quem angeli videre concupiscunt, ac nouo
semper

semper desiderio contemplando fatiantur. Tibi laus, tibi gloria,
tibi gratiarum actio, cum Patre & Spiritu sancto in secula secu-
lorum. Amen.

ALPHABETVM PARVVM.
MONACHI IN SCHOLA
CHRISTI.

DISCIPVLVS.

Vias tuas Domine demonstra mihi, & semitas tuas edoce me.
Obsecro te Deus meus, doce me vias bonæ vitæ, pro salute
animæ meæ. Monstra mihi vias mandatorum tuorum, vt nar-
rem eas. Doce me semitas consiliorum tuorum, vt ambulem in
via immaculata. Aufer cæcitatem meam, ne sit non satis mon-
strasse. Infunde gratiam spiritus tui, qui deducet me in viam
rectam.

Magister Deus.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris,
firmabo super te oculos meos.

Lectio 1.

Ama nesciri, & pro nihilo reputari. Hoc tibi salubrius est &
utilius, si vis ad vitam ingredi, quam laudari ab hominibus.

Lectio 2.

Beneuolus esto omnibus, non solum bonis, sed & malis, & nulli
onerofus.

Lectio 3.

Custodi cor tuum ab euagatione, os tuum ab otiosa locutione,
& cæteros sensus ab rigore disciplinæ.

Lectio 4.

Dilige solitudinem & silentium, & inuenies quietem magnam,
& conscientiam bonam. Vbi enim multitudo, ibi frequenter est
strepitus, & magna distractio cordis.

Lectio 5.

Elige paupertatem & simplicitatem, & cum paucis sis con-
tactus, & non facile murmurabis.

Ccc

Lectio 6.